

Antonín Sova

Pastorále

ze sbírky *Vybouřené smutky* (1897)

Dnes vlny noci nechám burácet,
v snů bítí břeh a sporý na něm květ,
myšlenky pustím do pohoří snů
a v tichu tom se ani nepohnu.

Na pastvy zelené ať večer jdou
neznámých střelců tichou krajinou,
mnohé se vrátí těžce zraněny
a mnohé budou navždy ztraceny.

Až lampa pozdní nocí dohoří,
psa černého v snů vyšlu pohoří,
psa žalu, který, sluchy zdvižené,
je nazpět řadou dlouhou přiřzene...

Antonín Sova

Pastoralo

esperantigis Miloš Lukáš

**Ho, Ondoĵ de la Nokto, bruu nur,
malriĉan bordon batu via kur‘;
mi lasos pensojn flugi kun la vent‘
kaj mem senmova restos en silent‘.**

**Sur la Paŝtej‘ de Revoj en montar‘
embuksas nekonata ĉasistar‘:
revenos multaj kun danĝera vund‘
kaj multajn eĉ englutos la profund‘.**

**Post kiam estingiĝos nokta lamp‘,
mi hundon sendos al la paŝta kamp‘,
kaj ĝi, la nigra Hundo de Malĝoj‘,
repelos ilin al la hejma voj‘...**